

Veverica živi najrajše v jelovih gozdih in po takih krajih, koder je mnogo léševja. V živež ima vsakovrstna jederca orehe, lešnike, borovo, smrekovo in jelovo semenje. Tudi nekatere gobe so jej v slast in večkrat izpije kako jajce iz tičjega gnezda. Od grenkih breskovih jedre pa kmalu pogine.

Meseca marca in junija skotí samica tri do sedem mladih, ki so slepi, ter je skrbno čuva. Kadar izpregledajo, silijo iz gnezda in ko nekoliko odrastó, igrajo se in skrivajo, cukajo in skačejo po ves božji dan s starimi vred. Mlade veverice se hitro sprijaznijo s človekom in postanejo s časom prav krotke in domače. Zato je ljudje radi držé v kletkah, in ker so čiste in smešne v svojem ponašanji, imajo posebno otroci mnogo veselja z njimi.

Meso je v jeseni zeló okusno, a kožica nij dosti vredna. Največji sovražniki veveric so: gozdne kune, sove in kanje, katerim uboga veverica skoraj uiti ne more.

Po zimi se vevericam trda godí. Nekoliko dni prespijo, a potlej, ako jim sneg do njihovih z živežem oskrbljenih shramb ne pripusti, jih mnogo lakote pogine.

Otročje igre.

2. Golobček in žito.

Vsak igravec si izbere imé kakega žita. Jeden začne igro rekoč: „moj golobček zahaja v pšenico.“ Tisti, ki si je izbral imé pšenice, odgovori hitro: „V pšenico ne, nego v réž.“ Takisto odgovori tudi réž in pošlje golobčka zopet nazaj v kako drugo žito. Kdor ne pazi in imenuje tako žito, katerega nij v družbi veselih igralcev, ali če ne odgovori o pravem času, plačati mora kazen.

Razne stvari.

Drobtine.

(Nesreča.) Dné 10. avg. popó-ludne se je šel 7 let star deček v Renčah na Goriškem v kljub ostrej prepovedi svojih učiteljev in preljubih starišev kopat v neko lužo blizo ondotne opekarnice. Voda je bila kakih 6 metrov globoka. Da-si ga so užé večkrat zapodili od omenjene luže, vendar se je neubogljivi deček vedno povračal k vodi, dokler nij — oj nesreča — zgoraj omenjenega dné utonil. V petek 11. dné avgusta so ga njegovi součenci spremili do hladnega groba. Otroci! ubogajte svoje stariše in učitelje, ki vam le dobro želé.

(Preč. g. Anton Žuža) častni korar, dekan in nadžupnik na Laškem,

domoljub, kakoršnih ima malo naša slovenska domovina, velik prijatelj šolske mladine, naročen na dva iztiska našega lista, da tako podpira slovensko slovstvo, posebno to, kar je našej mladini v korist, prejel je od cesarja viteški Franc-Jožefov red za svoje mnogoletno, jako zaslužno delovanje kot duhovnik in za zasluge, ki si jih je pridobil za šolo. Bog nam ohrani še mnogo let čestitega in obče spoštovanega duhovnega starčka!

(Dunaj) šteje po lanjskem štetji 1 milijon in 20.770 prebivalcev. Hiš je na Dunaji 21.229. Na vsako hišo pride povprečno po 57 ljudi, a v predmestjih po 35.